

Len On ma privedie k dokonalosti...

Categories : [SVEDECTVO](#)

Date : 30.03.2014

Veľakrát som sa zamýšľala nad slovom evanjelizácia, keď o nej kňazi hovorili na kázňach alebo na stretnutiach pre mladých. Keď som sa prvýkrát zúčastnila Kvetného víkendu (stretnutie mladých s diecéznym biskupom na Kvetnú nedeľu), asi pred siedmimi rokmi, poslali nás do ulíc, aby sme ľudí pozvali na nejakú kresťanskú akciu a povedali im niečo o Bohu. Vtedy som si povedala, že to nie je pre mňa. Čo im ja budem rozprávať o Bohu, ja si žijem svoje a oni svoje, nemám im čo povedať... A takto to ostalo nejaký čas.

Postupne ako sa môj vzťah s Pánom začal prehlbovať, začala som ho spoznávať, začal sa meniť aj môj názor a postoj. Uvedomila som si, že nemôžem dať ľuďom to, čo nemám, koho nepoznám. Každý má svoj spôsob, svoj štýl ako druhých zoznamovať s Pánom a každému vyhovuje niečo iné. A ja ten svoj ešte stále hľadám. :)

Ale to, čo som sa za tento krátky čas naučila je to, že ľudí sa dotkne konkrétny skutok, konkrétna služba lásky a úmysel, s ktorým to robím. Môžem o tom rozprávať, ale keď to nežijem sú to len prázdne slová, ktoré sa rozplynú. *„Ak budete nosiť posolstvá vo svojom srdci a prežívať ich, pocítia to všetci, takže nebudú potrebné nijaké slová, ktoré slúžia len tým, čo nepočúvajú. Nemusíte o tom rozprávať. Drahé deti, vy ich musíte žiť a dosvedčovať svojím životom“* (20. september 1985).

V spoločenstve Svetlo Máriino som už druhý rok. Život tu ma učí mnohým veciam, ale najviac spoznávať samu seba, darovať sa druhým, spoznávať Pána a učiť sa žiť posolstvá Panny Márie. A všetko to spolu súvisí. Posolstvá Panny Márie vedú ku vzťahu s ňou a s Pánom. A keď viem, že oni sú v mojom srdci, vtedy môžem lepšie spoznávať seba a byť tu pre druhých.

Vzťah s Pánom sa nedá prehlbovať nijak inak len modlitbou. Môj duchovný otec povedal, že modlitba je ako motor. Keď ho vypnem, ostane ešte chvíľu teplý, ale postupne vychladne. A tak je to aj vo vzťahu. Každý vzťah pomaly vyhasína, ak nie je udržiavaný kontakt.

Panna Mária nás pozýva, aby sme postavili Sväté písmo na viditeľné miesto vo svojich rodinách a aby sme ho čítali. Pána nemôžem poznať, ak nepoznám Písmo, pretože v slove je

prítomný on sám. Čítaním Svätého písma spoznávam Boží jazyk, spôsob, akým Pán so mnou komunikuje. Je to ako keď sa dieťa učí rozprávať. Opakuje slová po rodičoch. Neprestajným čítaním Svätého písma sa do srdca dostávajú Božie slová, myšlienky, ktoré potom môžu vychádzať z môjho srdca ako modlitba, chvála, vďaka, prosba, povzbudenie...

Vzťah s Pánom je ako vzťah s osobou. Čím viac sa s niekým stretáme, tým sme na seba vnímavejší, citlivejší, zraniteľnejší, otvorenejší. Tak je to aj vo vzťahu s Pánom. Natoľko vstúpi do môjho srdca, nakoľko mu to dovoľím. *„Nebeský Otec je v každom človeku, každého človeka miluje a každého človeka volá po mene. Preto, deti moje, načúvajte cez modlitbu vôľu nebeského Otca. Rozprávajte sa s ním. Majte osobný vzťah s Otcem, ktorý ešte viac prehĺbi vzťah vás - spoločensva mojich detí, mojich apoštolov. Ako matka si prajem, aby ste sa skrze lásku k nebeskému Otcovi povzniesli nad márnosťou tohto sveta a pomohli druhým, aby postupne spoznali nebeského Otca a priblížili sa k nemu...“* (2. november 2013).

Každá láska raní. Niektorá viac, iná menej. Aj Božia láska zraňuje. Ale len preto, aby ma mohla uzdraviť. Boh dopúšťa rôzne zranenia, ale len preto, aby sme sa mu mohli priblížiť, dôverovať mu a aby nás mohol naplniť svojou láskou. Niekedy je možno ľahšie odovzdať mu veľké bolesti ako každodenné plány, každodenný život... Napríklad: mala som svoj plán, ktorý sa zmenil a bolo mi to veľmi ľúto. Ale mala som dve možnosti, čo s tým spravím. Prvou možnosťou bolo, že sa zavriem zdutá v izbe, všetkých budem obviňovať a budem sa ľutovať alebo druhá možnosť, odovzdám túto zmenu Pánovi a využijem ten čas najlepšie ako sa dá, aj keď s tým budem bojovať. Prvá možnosť ma nikam neposunie, ale druhá možnosť mi pomôže ísť ďalej a dovoľím Pánovi, aby tú malú bolesť uzdravil. *„...Otvorte svoje srdcia a dajte mi všetko, čo je v nich: radosti, trápenia aj každú, ba i najmenšiu bolesť, aby som ju mohla odovzdať Ježišovi, aby on svojou nesmiernou láskou zapálil a premenil vaše trápenia na radosť svojho zmŕtvychvstania...“* (25. február 1999).

Jednu nedeľu bolo evanjelium o rozmnožení chleba. Z tohto úryvku ma oslovil verš Mk 8, 2: *„Ľúto mi je zástupu, lebo už tri dni zotrývajú pri mne a nemajú čo jesť.“* Pri tomto verši som si uvedomila, ako je Pánovi ľúto, keď som duchovne hladná. Zamyslela som sa nad tým, aký je môj hlad po Bohu. A či si tento hlad vôbec uvedomujem. Čo robím s týmto hladom? Čo robím, keď mám túžbu modliť sa, túžbu stretnúť sa s ním? A odpoveď: častokrát nič. Moje srdce túži po stretnutí, ale tento hlad sa snažím zahnať prácou, myšlienkou, že som úplne vyčerpaná, výhovorkami, že nemám čas, lenivosťou, strachom, že čo o sebe zistím.

A viete, čo je na tom najlepšie? Že Pán sa nikdy nevzdá. Vždy ma bude milovať a každý deň mi dáva možnosť začať znova. Ježiš má slabú pamäť na naše hriechy, pády a slabosti. Dôležitá je dôvera. V jeho očiach nikdy nespádnem tak hlboko do tmy, že by som už nemohla vidieť svetlo.

Sväté písmo mám veľmi rada, aj keď mám ešte stále čo robiť a neviem ho recitovať naspamäť a niekedy mu ani nerozumiem. Ale viem, že keď ho budem čítať, Pán mi bude dávať v srdci poznať ako viesť svoj život. A Panna Mária to vo svojich posolstvách nehovorí len tak, ona ako matka vie, čo platí na jej syna, pozná ho a dáva nám cestu k nemu. V posolstve hovorí: *„Deti moje, vy si neuvedomujete, akou veľkou láskou vás miluje Boh. Preto mi dovoľuje, aby som vás poučala a pomohla vám nájsť cestu pokoja. A tú cestu nemôžete nájsť, ak sa nemodlíte. Preto, deti moje, zanechajte všetko a zasväťte čas Bohu, potom vás Boh obdaruje a požehná. (...) Preto sa modlite tak, aby vaša modlitba i vaša odovzdanosť Bohu ukazovali iným smer. Potom vaše svedectvo nebude mať cenu iba pre vás, ale pre celú večnosť“* (25. marca 1988).

S pomocou Božej lásky vám teraz viem o tom rozprávať. Chcela som sa podeliť s tým, ako

Svetlo Máriino

Prinášať Ježiša - svetlo Máriino - každému ľudskému srdcu

---

prežívam svoj vzťah k Bohu aj pomocou posolstiev, ktoré nám dáva Panna Mária a nad čím musím pracovať. Tento vzťah ma učí nezabúdať na svoju úbohosť a biedu, dovoliť jeho láske prúdiť v mojom srdci a veriť, že jedine on ma privedie k dokonalosti. *„Drahé deti, rozhodnite sa pre lásku, aby láska prevládala vo všetkých vás, avšak nie ľudská láska, ale láska Božia. Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie“* (20. november 1986).

Veronika, Slovensko